

Desmitās tiesas likums

Elders Aleksejs Samaikins

otrais padomnieks Eiropas Austrumu reģiona prezidijā

Kopš senatnes Tas Kungs ir nepārtraukti devis Saviem ļaudīm un Viņa Baznīcai norādījumus, sniedzot caur Saviem izredzētajiem runasvīriem nepieciešamos baušļus un likumus (2. Nefija 3:17). Viens no šiem likumiem ir saglabājies līdz pat mūsdienām, un tas ir desmitās tiesas likums. Jau Vecās Derības laikos pravieši mācīja par šī likuma svēto dabu un tā nozīmīgumu: „Un ikviena desmitās tiesas deva no zemes tīrumā sētās sēklas, kā arī no koku augļiem pieder Tam Kungam un ir Tam Kungam svēta.” (3. Mozus 27:30). Pats Glābējs, parādoties nefijiešiem pēc Savas Augšamcelšanās, viņiem atgādināja par šo likumu, pavēlot pierakstīt to hronikās Maleahija vārdus: „Vai cilvēks aplaupīs Dievu? Tomēr jūs Mani esat aplaupījuši. Bet jūs sakāt: Kā tad mēs Tevi esam aplaupījuši? Ar desmito tiesu un upuriem. Jūs esat nolādēti ar lāstu, jo jūs Mani esat aplaupījuši, patiesi, visa šī tauta. Bet atnesiet jūs visi savu desmito tiesu Manā klētī, lai arī Manā mājā būtu barība; un pārbaudiet Mani tad šai ziņā, saka Pulku Kungs, vai Es neatvēršu jums debesu logus un neizliešu pār jums svētību tik daudz, ka nepietiks vietas, lai to pieņemtu.” (3. Nefija 24:8–10). Caur pravieti Džozefu Smitu 1831. gadā Tas Kungs vēlreiz atgādināja Saviem Baznīcas ļaudīm par šī likuma nozīmīgumu: „Lūk, pašreizējais brīdis tiek saukts par šodienu, līdz

Cilvēka Dēla atnākšanai, un patiesi tā ir upurēšanas diena un diena Manu ļaužu desmitajai tiesai; jo tas, kas maksā desmito tiesu, netiks sadedzināts Viņa atnākšanā.” (Mācības un Derību 64:23). Arī šajās dienās mūsdienų pravieši un apustuļi mūs atkārtoti mudina dzīvot saskaņā ar šo likumu.

Desmitās tiesas likums ir mūžīgais likums, kas mums māca savā dzīvē izvīrēt To Kungu pirmajā vietā. Sniedzot Saviem ļaudīm šo likumu, Tas Kungs arī dāvāja solījumu. Desmitās tiesas likuma ievērošana stiprina mūsu ticību, attīsta mūsu garīgumu un garīgās spējas un padara liecību nesatricināmu. No vienas puses, mēs pienācīgi paužam savu pateicību par to pārpilnību, kas mums ir. No otras puses, mēs parādām savu gatavību upurēties Tā Kunga darba labā šeit, uz Zemes. Abos gadījumos šis vienmēr

būs solis, kas balstīts uz mūsu patieso ticību Tam Kungam, Jēzum Kristum, un nodošanos Viņa evaņģēlijam. Un šis ticības solis bez šaubām ietekmē kā mūsu nākotni, tā arī tagadni. Prezidents Hovards V. Hanters savulaik mācīja: „Mēs ievērojam principu — atdot Tam Kungam daļu no Viņa labestības pret mums, un to mēs darām ar desmito tiesu. Desmitā tiesa . . . ir pilnīgi brīvprātīga. Mēs varam maksāt desmito tiesu, vai arī nemaksāt. Tie, kas maksā, saņem svētības, kas citiem nav zināmas.” (Baznīcas prezidentu mācības: Hovards V. Hanters, 9. nodaļa: „Desmitās tiesas likums”).

Marija Fildingā Smita ļoti labi izprata šo patieso mācību. Viņa bija patriarha Hairama Smita, pravieša Džozefa Smita brāļa, sieva un vēlāk arī atraitne. Kādu dienu, paskaidrojot, kā viņa saprot desmitās tiesas likumu,

**Elders
Aleksejs Samaikins**

Marija Fildingā Smita paziņoja: „Ja es nemaksāju savu desmito tiesu, man ir jābūt gatavam tam, ka Tas Kungs paturēs man paredzētās svētības pie Sevis. Ja es nemaksātu desmito tiesu, Tas Kungs man liegtu Savas svētības; es maksāju savu desmito tiesu ne tikai tāpēc, ka tas ir Dieva likums, bet tāpēc, ka es sagaidu svētības no tā. Ievērojot šo un pārējos likumus, es ceru sagaidīt uzplaukumu un iespējas apgādāt savu ģimeni” (Joseph Fielding Smith, *Life of Joseph F. Smith* [Salt Lake City, 1938], 158–59). Lai gan svētības, kuras gūstam no desmitās tiesas maksāšanas, ir dažādas un katram cilvēkam individuālas, par vienu mēs varam būt droši — personiskā liecība par šo likumu ir rodama tad, kad mēs dzīvojam saskaņā ar šo likumu.

Balstoties uz savu personīgo pieredzi, es ar pārliecību saku: dzīvojot saskaņā ar desmitās tiesas likumu, mēs ievērosim, kā mūsu ticība aug un pieņemas spēkā. Īpašās Debesu svētības būs mūsu dzīves pastāvīgā sastāvdaļa. Mūsu pārliecība par to, ka spēsim apgādāt savus ģimenes locekļus ar visu viņiem nepieciešamo, tikai pieaugs. Tas viss tiks mums saprasts, kāpēc mēs nevaram atļauties nemaksāt desmito tiesu. ■

VIETĒJĀS ZIŅAS

Desmitā tiesa ir mums dots bauslis

Māsa Seda Mamajaņana

Vanadzoras draudze, Vanadzoras apgabals, Armēnijas misija

Desmitās tiesas maksāšana ir viens no vissvarīgākajiem baušļiem un derībām, kas mums ir jāievēro, lai ieietu Dieva valstībā.

Lai ievērotu šo bausli vai derību, mums ir vajadzīgas trīs lietas:

1. Ticība
2. Godīgums
3. Paļāvība

Es ticu, ka Dievs dzīvo un, lai uzceltu Viņa valstību uz šīs Zemes, mums ir „[jādod] . . . Dievam, kas Dievam pie-der”, vadoties pēc evaņģēlija principiem.

Tādējādi es ticu, ka, maksājot desmito tiesu, es piedalos Dieva valstības celšanā un Zemes.

Es pārliecinoši saku, ka ar desmitās tiesas līdzekļiem tiek celti sanāksmju nami un tempļi, tiek izdoti Svētie Raksti un viss tiek nodrošināts Israēla sapulcināšanai.

Man ir prieks, ka varu būt daļa no šī procesa, palīdzot savam mīļajam Debesu Tēvam un arī sev, — ka pēdējā dienā, kad Viņu satikšu, man nebūs kauns, un es skatīšos Viņam acīs ar augsti paceltu galvu un teikšu: „Es no visas sirds un godīgi maksāju desmito tiesu un turēju savu derību.”

Pateicoties godīgai desmitās tiesas maksāšanai mana ģimene saņēma divu veidu svētības:

1. Garīgās
2. Finansiālas

Kad es maksāju desmito tiesu no savas mazās algas, Debesu Tēvs izpildīja Savu solījumu, nodrošinot mani

Mamajanjanu ģimene (Armēnija)

ar pastāvīgu darbu, un izveda manu ģimeni no nožēlojama stāvokļa.

Dievs mums neliek ilgi gaidīt.

Kad mēs turam savas derības un baušļus, darot savu daļu, Dievs dara Savu daļu, svētot mūs ar spēcīgu ticību un palīdzot mums gūt panākumus. 1. Nefija 4:14, 2. Nefija 1:31–32 un daudzos citos pantos ir teikts par to, kā baušļu ievērošana svētī Dieva bērnus ar labklājību.

Es aicinu visas savas māsas un brāļus, it īpaši tos, kuri domā, ka ir trūkumā, ievērot savas derības, pielietojot ticību:

1. Šķīstības likumu
2. Desmitās tiesas likumu
3. Sabata dienas svētīšanas derību
4. Gudrības vārdu

Ziedosim savu ticību un paļausimies uz Dievu, ievērosim derības un saņemsim Viņa valstības godību un kroni.

Es liecinu, ka tas viss ir patiesība. Jēzus Kristus svētajā Vārdā, āmen. ■

Mana pieredze par desmitās tiesas maksāšanu

Ivans Josifovs

No Ruses draudzes Bulgārijas/Centrālās Eirāzijas misijas

Neilgi pēc savām kristībām es piedalījos stundīnā ar misionāriem. Mēs to uzsākām, izlasot stāstu no Jaunās Derības, kurā tiek stāstīts par to, kā ļaudis, kuri saņēma nodevu par ieiešanu templī, pietuvojās Jēzum Kristum un Pēterim. Tā kā viņiem nebija, ko maksāt, Glābējs pateica Pēterim, lai viņš aiziet līdz jūrai un izmet maksšķeri — pirmā zivs, ko viņš noķers, būs norijusi naudas gabalu, ar ko viņi varēs samaksāt, lai ieietu templī (Mateja 17:24–27). Pēc tam misionāri man jautāja: „Ja jau Dievs zina, kur atrodas pasaules bagātības, kāpēc Viņš vēlas, lai mēs, Baznīcas locekļi, maksātu desmito tiesu?” Tad viņi man paskaidroja, ka desmitā tiesa ir ticības jautājums.

Es saņēmu apstiprinājumu par šo patieso mācību, kad es tiku aicināts par draudzes sekretāru. Toreizējais Ruses draudzes prezidents, prezidents Danevs, mani paaicināja uz savu kabinetu, lai parādītu, kā man jāpilda mani pienākumi. Kabinetā atradās dažas aplokšnes ar desmito tiesu un ziedojumiem. Kad mēs tās atvērām, prezidents Danevs man pateica, ka šī nav vienkārši nauda, bet gan draudzes locekļu ticības atspulgs. Es nekad neaizmirsīšu šo mācību.

Ivans Josifovs (Bulgārija)

Attiecībā uz sevi es varu teikt, ka desmitās tiesas maksāšana man nekad nav bijis grūts bauslis. Man patīk to maksāt. Es to daru ar priecīgu sirdi,

Atraitnes Artava

Maine Askane

Sambulas 1. draudze

Es kristījies 1994. gada 7. maijā Maltā — kopā ar vīru un trim dēliem. Gadu vēlāk mēs sākām gatavoties, lai dotos uz templi. Mēs bijām ļoti

jo zinu, ka palīdzu celt Dieva valstību šeit, uz Zemes. Es domāju, ka godīga desmitās tiesas maksāšana apliecina Tam Kungam, ka mēs varam simtprocentīgi turēt viņa baušļus.

Desmitā tiesa parāda, ka Dieva priekšā mēs visi esam vienlīdzīgi. Neatkarīgi no tā, vai mēs maksājam daudz vai maz, ja mēs maksājam godīgu desmito tiesu, mēs saņemam visas šī baušļa svētības.

Es esmu pārliecināts, ka daudzi cilvēki saņems negaidītas svētības, pateicoties šī baušļa ievērošanai, ja vien viņi izrādīs ticību un liks To Kungu pirmajā vietā. Es zinu, ka no daudziem tas prasīs lielu uzpurēšanos, taču neaizmirsīsim, ka Tas Kungs nekad mūs neaizmirst un bagātīgi svēta (Malehija 3:10).

Kad mēs Tam Kungam maksājam desmito daļu no mūsu ienākumiem, mēs burtiski uzvelkam Sareptas atraitnes kurpes. Līdzīgi, kā viņai milti tūnē nekad neizsīka, tā arī eļļas krūzē nepietrūka, tā arī Tas Kungs parūpēsies par mūsu vajadzībām (1. Ķēniņu 17:16).

Es zinu, ka desmitā tiesa ir garīgā spēka un garīgās pārliecības avots, kā arī viens no labākajiem veidiem, kā uzveikt savtību. ■

nabadzīgi un nevarējām atļauties maksāt desmito tiesu. Protams, mēs nevarējām doties uz templi. Trīs gadus vēlāk mans vīrs un mani dēli pameta Baznīcu. Lai gan Baznīcā biju vienīgā no ģimenes, es ļoti vēlējos doties uz Soltleikas templi.

2003. gadā mēs ar vīru atgriezāmies Stambulā. Mani dēli devās uz Angliju.

Mans vīrs aizgāja pensijā un pelnīja ļoti maz naudas, kamēr es paliku mājās. Ar šo naudu nepietika mūsu vajadzībām. Mans vīrs bija neaktīvs Baznīcas loceklis, un mēs joprojām nemaksājām desmito tiesu. Pēc trim gadiem, 2006. gadā, mans vīrs nomira. Es sāku saņemt viņa pensiju, taču tā bija mazāka par to, ko saņēma viņš. Tagad man bija iespēja maksāt desmito tiesu, un es sāku to darīt. Pēc mana vīra nāves mans jaunākais dēls atgriezās Stambulā. Mājās mēs atkal bijām divi cilvēki. Es saņēmu ļoti maz naudas, taču ar to kaut kā pietika visām mūsu vajadzībām. Kad es pamanīju šo svētību, ka mums vienmēr pietiek mūsu vajadzībām, es biju ļoti pateicīga un laimīga. Tas Kungs mums patiešām bija atvēris Debesu logus.

2008. gadā kāds pāris atbrauca no Jūtas uz Stambulu. Tara un Kevins šeit uzturējās trīs dienas, un mēs kļuvām ļoti labi draugi. Kad viņi atgriezās Amerikā, viņi uzaicināja mani uz Soltleiksitiju. Viņi ļoti vēlējās, lai es viņus apciemotu. 2008. gada oktobrī es devos uz Amerikas Savienotajām Valstīm, lai viņus apciemotu. Tara visu noorganizēja nevainojami. Es tur apmeklēju sešus tempļus (Soltleikas, Baunifulas, Loganas, Ogdenas, Provo un Manti). Mani sapņi piepildījās!

2012. gadā, pēc deviņu gadu meklēšanas, es beidzot atradu pasniedzēja darbu kādā Stambulas universitātē un sāku maksāt desmito tiesu no vēl viena ienākumu avota. Šoreiz man bija liela vēlēšanās redzēt visus tempļus Eiropā, un es tam iekrāju naudu. Vispirms devos uz Kijevas templi, pēc tam — uz Šveices templi Bernē,

tad — Anglijas Prestonas un Londonas templi (3 reizes). Vēl es vēlos apmeklēt tempļus Vācijā, Spānijā un jauno Romas templi Itālijā.

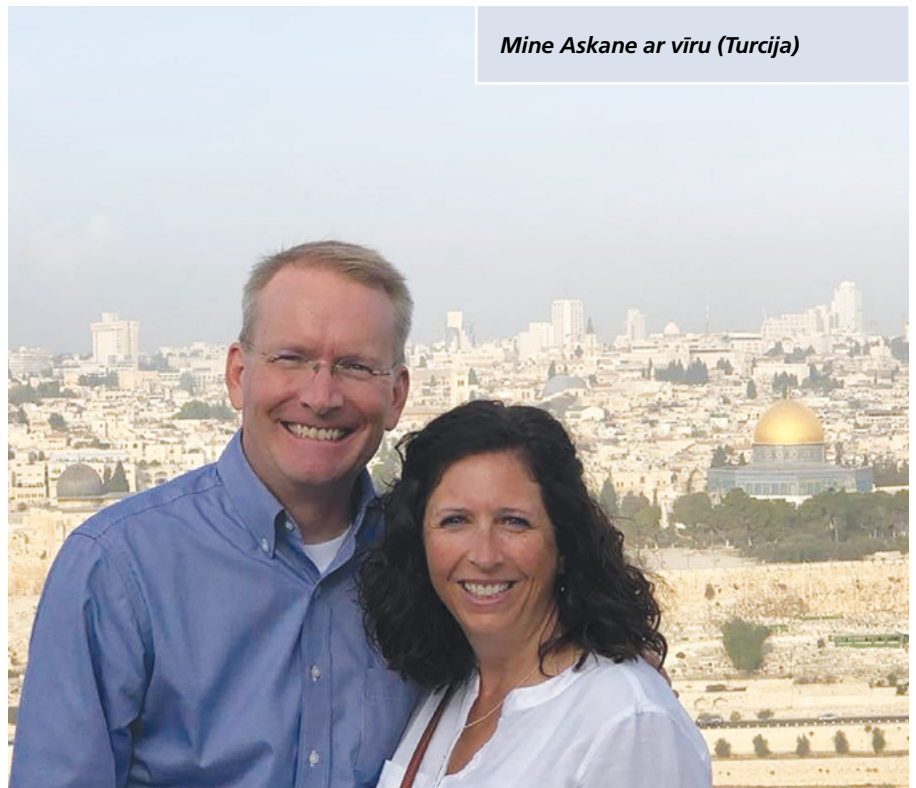
2018. gada septembrī Kevins un Tara atkal apciemoja mani uz trīs dienām šeit, Turcijā. Kevins pastāstīja manam dēlam un man, ka viņš nekad iepriekš nebija ceļojis ārpus Amerikas saistībā ar darba jautājumiem. 2008. gadā viņa priekšnieks pats nevarēja ierasties Stambulā, tāpēc viņš nosūtīja Kevinu, — tā es šeit iepazīnos ar Kevinu un Taru. Kevins pastāstīja savam priekšniekam par viņu vēlmi uzaicināt mani apmeklēt tempļus Amerikā. Vēlāk Kevins mainīja darbu. Pēc ilgāka laika Kevins un viņa bijušais priekšnieks atkal satikās. Kevins pastāstīja par manu ceļojumu uz Ameriku un to, ka es apmeklēju vairākus

tempļus. Viņa bijušais priekšnieks teica: „Zini, runājot par to darba braucieni uz Stambulu, tam braucienam es iztērēju 40 tūkstošus dolāru, taču tas nebija sekmīgs. Tomēr es domāju, ka tas bija nepieciešams, lai Mainei būtu iespēja doties uz templi.”

Kopš vīra nāves es maksāju desmito tiesu pilnā apmērā. Šis ir īsais stāsts par manām desmitās tiesas svētībām. Es neuzdrīkstos nemaksāt savu desmito tiesu, jo zinu, ka Svēto Rakstu vieta Maleahija 3:10 ir patiesa: „*Bet atnesiet katrs savu desmito tiesu pilnā vērtībā Manā klētī tā, lai arī Manā mājā būtu barība, un pārbaudiet tad Mani šai ziņā, saka Tas Kungs Cebaots, vai Es arī neatvēršu debess logus un nelikšu svētībai pa tiem pārplīnībā nolīt pār jums!*”

Es zinu, ka šī ir patiesā Jēzus Kristus Baznīca. Āmen. ■

Mine Askane ar vīru (Turcija)

Pateicoties pilnas desmitās tiesas maksāšanai

Gariks un Armanuša Galdunti

Ajapnijakas draudze, Armēnijas/Gruzijas misija

Malehija 3:10

Bet atnesiet katrs savu desmito tiesu pilnā vērtībā Manā klētī tā, lai arī Manā mājā būtu barība, un pārbaudiet tad Mani šai ziņā, saka Tas Kungs Cebaots, vai Es arī neatvēršu debess logus un nelikšu svētībai pa tiem pārpilnībā nolīt pār jums!

Kad mēs pirmo reizi apmeklējām Baznīcu kā ciemiņi, mēs dzirdējām kāda Baznīcas locekļa liecību par desmito tiesu, un tā kļuva par sēklu, kas iekrita mūsu sirdī un sāka briest.

Šis pēdējo dienu svēto Baznīcas loceklis teica, ka, pateicoties pilnas desmitās tiesas maksāšanai, viņš tika tik ļoti svētīts, ka pēc četriem gadiem viņa desmitā tiesa bija tik liela kā viņa ienākumi pirms četriem gadiem kopumā.

Tolaik mūsu ģimene bija sliktā finanšu stāvoklī. Mēs maksājām dzīvokļa īri, mans vīrs pelnīja ļoti maz

naudas, darba devēji viņam zvanīja ļoti reti ar darba piedāvājumiem, un viņa ienākumi ar katru dienu kļuva aizvien mazāki. Es arī nepelnīju daudz; es strādāju ļoti garas stundas maizes ceptuvē, kur darba apstākļi bija ļoti slikti, un mana veselība bija pakļauta bīstamiem apstākļiem. Mūsu bērni mācījās vidusskolas pēdējās klasēs. Mums bija jāmaksā par absolvēšanu un privātskolotājiem, taču mēs nepelnījām pietiekami, un mēs ar grūtībām varējām savilkt galus kopā.

Izdzirdējuši šo liecību, mēs nolēmām doties pie Baznīcas prezidenta un noskaidrot, kur mēs varētu maksāt to desmito tiesu, lai arī vairotu savus ienākumus. Prezidents pateica, ka vispirms mums jāklūst par Baznīcas locekļiem. Es domāju, ka tas bija iemesls, kāpēc mēs pievienojāmies Baznīcai.

Kad mēs tikām kristīti, mēs nekavējoties samaksājām savu pirmo desmito tiesu un maz pamazām sākām baudīt Debesu Tēva apsolītās svētības.

Kamēr mēs iemācījāmies, kā sakrāt naudu desmitajai tiesai, tas mums prasīja ilgu laiku. Vispirms mēs samaksājām savus vissvarīgākos mēneša rēķinus un tad sarēķinājām, cik daudz naudas ir atlicis desmitajai tiesai. Reiz mēs pārreķinājāmies, un nebija pietiekami naudas, un es samaksāju desmitajā tiesā par diviem dolāriem mazāk. Pēc divām dienām mans darba devējs piezvanīja un pateica, ka esmu atlaista no darba. Sev par pārsteigumu — es ļoti mierīgi uzņēmu šos jaunumus un pateicos viņam. Šķita, ka es zināju tam iemeslu. Kad pusotru mēnesi biju meklējusi darbu, es aptvēru, ka vispirms man ir jāsamaksā atlikusi desmitās tiesas daļa. Es palūdzu savam vīram divus dolārus un samaksāju tos. Tajā pašā dienā, kad atgriezos no Baznīcas, es saņēmu zvanu. Tas bija jauns darba piedāvājums.

Tad mēs sākām maksāt desmito tiesu uzreiz pēc algas saņemšanas un drīz vien sapratām, ka mums pēc desmitās tiesas samaksāšanas visam pietika naudas.

Pateicoties pilnas desmitās tiesas maksāšanai, ar laiku arī mans vīrs saņēma jaunu darbu — pēc tam, kad bija pametis savu iepriekšējo, smago darbu ar mazo algu. Viņa ienākumi pieaug ar katru gadu.

Pateicoties pilnas desmitās tiesas maksāšanai, mans dēls tika svētīts ar iespēju kalpot pilna laika misijā. Pirms savas misijas viņš uzrakstīja savu liecību par to, kā desmitās tiesas likums svētīja viņu, tāpēc ka viņš

Galdintu ģimene (Armēnija)

varēja dzīvot un kalpot pilsētā, kas viņam patika kopš bērnības un kurā viņš sapņoja kādreiz nokļūt.

Vēlāk, pateicoties pilnas desmitās tiesas maksāšanai, mana meita dabūja labu darbu un varēja samaksāt par savām mācībām universitātē un pabeigt tās.

Un tagad mūsu mazdēls, redzēdams mūsu piemēru desmitās tiesas maksāšanā un saprazdams, ka mēs to darām ar mīlestību un prieku, meklē veidus, kā nopelnīt naudu un maksāt desmito tiesu.

Pateicoties godīgai pilnas desmitās tiesas maksāšanai, mūsu ģimene beidzot varēja iegādāties savu māju pēc daudzu gadu īres maksāšanas par mājokli un pārvākšanās no vienas mājas uz citu.

Pateicoties pilnas desmitās tiesas maksāšanai mēs varējām saprast, ka pirmā liecība, ko mēs dzirdējām Baznīcā, bija patiesa, un mēs katru gadu tikām svētīti ar lielākiem ienākumiem.

Sēkla brieda mūsu sirdīs, dzina asnus, auga un kļuva par lielu koku.

Mums ļoti patīk lasīt šos vārdus no Maleahija grāmatas:

Maleahija 3:10

Bet atnesiet katrs savu desmito tiesu pilnā vērtībā Manā klētī tā, lai arī Manā mājā būtu barība, un pārbaudiet tad Mani šai ziņā, saka Tas Kungs Cebaots, vai Es arī neatvēršu debess logus un nelikšu svētībai pa tiem pārpilnībā nolīt pār jums!

Šie vārdi ir patiesi, un mēs esam tiem liecinieki. Tajos minētās svētības un arī neskaitāmās personīgās svētības, ko mēs saņemām un turpinām saņemt, ir iegūstamas — pateicoties pilnas desmitās tiesas maksāšanai. ■

Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca piemin 189. gadadienu

Detelina Čobanova

Bulgārijas/Centrālās Eirāzijas misijas PR komitejas direktore

2019. gada 6. aprīlī Pēdējo Kristus Baznīca nosvinēja 189. gadadienu kopš tās dibināšanas. Lai to pieminētu, Sofijas baznīcā norisinājās svinības. To apmeklēja viesi no

nevalstiskajām un izglītības organizācijām. Viņu vidū bija pārstāvji no Bibliotekāru un informāciju tehnoloģiju universitātes, Adventistu baznīcas, kā arī nevalstiskās organizācijas „Bridges”. Baznīcas locekļi un misionāri sagaidīja

🏠 **Prezidents Deiviss runā gadadienas svinībās**

👇 **Misionāru uzstāšanās**

viesus ar vokāliem un instrumentāliem mūzikas priekšnesumiem.

Bulgārijas/Centrālās Eirāzijas misijas prezidents Stīvens Deiviss dalījās interesantos faktos par Baznīcas vēsturi pasaulē un Bulgārijā. Šodien Baznīcai ir 16,1 miljons locekļu 30 506 draudzēs un tās Svētie Raksti ir publicēti 188 valodās. Baznīcai ir 201 templis, no tiem šobrīd darbojas 162.

Prezidents Deiviss paziņoja, ka misionāru programmai ir kāda ļoti saskatāma iezīme — simtiem pilsētās uz ielām var redzēt 65 000 misionāru.

Viņš runāja arī par Baznīcas humānās palīdzības projektiem. Kopš 1985. gada 139 valstīs visā pasaulē ir saņēmušas humāno palīdzību, un 100% no ziedojumiem ir tikuši izmantoti humānās palīdzības pasākumiem.

Prezidents Deiviss teica, ka Baznīcas izglītības programma veicina baznīcas locekļu laicīgo un garīgo izglītību visas dzīves laikā.

Interesanta bija arī Bulgārijas Baznīcas izdevumu komitejas priekšsēdētāja Krasimira Kolarova prezentācija. Viņš parādīja Baznīcas organizācijas struktūru un uzsvēra, ka tās locekļi kalpo vairākos aicinājumos kā brīvprātīgie, nesaņemot atalgojumu. Viņš arī izskaidroja nepareizus pasaules pieņēmumus par dažiem Baznīcas uzskatiem un īstenoto rīcību.

Kā ierasts, 189. gadadienas svinības, kopš Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas nodibināšanas, noslēdzās ar saviesīgām sarunām un ierosinājumiem attiecībā uz jaunu sadarbības un partnerības projektu veidošanu nākotnē. ■

2018. gada jauniešu konference

Elija Panajotova

Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas jauniešu konference norisinājās Elēnas pilsētā no 2018. gada 18. jūlija līdz 21. jūlijam. Jaunieši no visas valsts kopīgi sapulcējās, lai pilnveidotos evaņģēlijā.

Konferences tēma bija „Miers Kristū”. Klātesošo vidū bija Bulgārijas/Centrālās Eirāzijas misijas prezidents Deiviss ar savu sievu.

Pasākumā pārrunātās tēmas bija šādas: miers templī, pašpaļāvība, došanās uz randiņiem un mūžīgā laulība, un tas, kā tikt galā ar informāciju, kas ir vērstā pret Baznīcu.

Māsa Elija Panajotova no Plevenas dalās savās sajūtās par jauniešu konferenci:

„Viena no labākajiem svētbrižiem, kas mums bija, vadīja prezidents Deiviss. Viņš mūs mudināja izvirzīt mērķi — radīt redzējumu par savu dzīvi. Es vēlētos dalīties ar savējo. Pirmais, ko

Eli Panajotova (Bulgārija)

es darišu, — sagatavošos garīgi savai misijai. Otrais — saņemšu savu patriarhālo svētību. Pēc kalpošanas misijā es vēlētos apprecēties templī. Es sapratu, ka, ja es darišu savu daļu, Debesu Tēvs mani visā svētīs. Es vēlos pateikt, ka es mīlu visus jauniešus. Es vēlētos viņus aicināt atbalstīt citam citu un sniegt savu artavu, lai Tā Kunga darbs vēl labāk virzītos uz priekšu!” ■

Jauniešu konference (Bulgārija)

ATĻAUJA

Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas locekļiem bija draudzes pasākums

Kančo Dimitrovs

Starazagoras draudzes prezidija pirmais padomnieks

Pasākums, kas bija veltīts Starazagoras draudzes locekļu dzimšanas vietu iepazīšanai, norisinājās 2019. gada 16. martā Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas Jambolas draudzes dievnamā (tajā ietilpst Slivenas, Jambolas un Haskovas draudzes).

Pasākums sākās ar Starazagoras draudzes prezidenta Skota Seitza uzrunu.

Draudzes pasākums (Bulgārija)

Brālis Kančo Dimitrovs, Starazagoras draudzes prezidija pirmais padomnieks, dalījās garīgā vēstījumā, kurā bija ietverti Svētie Raksti, kuri ar misionāru palīdzību tika parādīti spēles veidā. No Jāņa 10:27 mēs uzzinām, ka, jo tuvāk mēs esam Jēzum Kristus, jo vieglāk ir sekot Viņa balsij. No Efeziešiem 4:1–12 mēs uzzinām, ka katram Baznīcas loceklim ir citādāks uzdevums, taču visu mērķis ir tikt pilnveidotiem Kristū. No Salamans Mācītājs

4:9–10 mēs uzzinām, cik svarīgs ir komandas darbs un draudzība. No Mateja 7:12 mēs uzzinām, ka mēs tiekam svētīti, kad mēs kādam palīdzam.

Pēc garīgās daļas Baznīcas locekļi parādīja prezentācijas par savām dzimtajām pilsētām un valstīm. Viņi runāja par vēsturi, ģeogrāfiju un apskates vietām viņu dzimtajās pilsētās.

Pēc tam bija pusdienas, kuru laikā visi varēja cits ar citu parunāt un labāk iepazīties. ■

Pēdējo dienu svētie sniedz koncertu Haskovas pansionātā

Deliana Peikova

Bulgārijas/Centrālās Eirāzijas misijas PR komitejas locekle

2019. gada 20. aprīlī Haskovas Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas locekļi sniedza Lieldienu koncertu vecajiem ļaudīm Kenanas pansionātā Haskovas pilsētā. Apmeklētāju vidū bija divi misionāri, kuri kalpo Starazagoras draudzē.

Kad grupas vadītājs Aleks Angelovs bija uzrunājis pansionāta iemītniekus, Baznīcas locekļi nodziedāja 8 garīgās dziesmas, paužot nodošanos Glābējam Jēzum Kristus un Viņa augšāmcelšanās dienai.

Koncerta noslēgumā draudzes locekļiem bija brīnišķīga iespēja parunāt ar katru

gados veco cilvēku, kuri dalījās savos iespaidos par šo notikumu. ■

Koncerts (Bulgārija)